

іншамоўных элементаў як чужародных або, наадварот, дастапова блізкіх да роднай мовы адзінак; высветліць магчымасць запазычанняў быць носбітамі імпліцытнай інфармацыі і непасрэдна ўплываць на фарміраванне індывідуальнага аўтарскага стылю.

Спіс выкарыстаных крыніц

1. *Алексеев, М. Д.* Восприятие иностранных литературных проблем иноязычия / М. Д. Алексеев // Труды юбилейной научной сессии. Секция филологических наук: сборник статей / С. Д. Балухатый. – Ленинград, 1946. – 179 с.
2. *Лапицкая, И. Н.* Лексические русизмы в контекст (на материале белорусской художественной прозы) / И. Н. Лапицкая // Мова ў святле класічнай спадчыны і сучасных парадыгм: тэзісы дакл. VIII Міжнар. Карскіх чытанняў, 14–17 снеж. 2000 г., Мінск – Гродна / пад рэд. М. І. Канюшкевіч. – Гродна: ГрДУ, 2000. – С. 133–138.
3. *Маслова, В. А.* Лингвокультурология: учеб. пособие для студентов высш. учеб. заведений / В. А. Маслова. – М.: Академия, 2004. – 208 с.
4. *Синиченко, Т. Е.* Системный лингвокультурологический анализ этноактуальной лексики: на примере произведений С. Есенина: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.01 / Т. Е. Синиченко. – М., 2007. – 212 с.
5. *Хроленко, А. Т.* Лингвокультуроведение / А. Т. Хроленко. – Курск: Крона, 2000. – 167 с.

Электронный архив Библиотеки ИГУ имени Р.Р. Кулешова